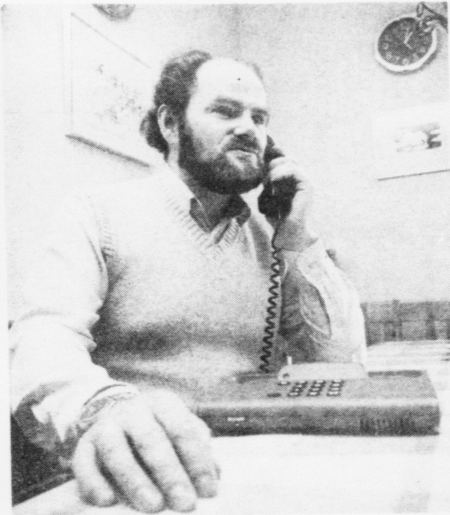

Telefonin ringir uttan íhald. Hóast Ingebrog ikki er nógv heima hava tey samband hvørt við annað nakrar ferðir um dagin - í telefonnini

Meðan Ingeborg klárar uppvaskið á arbeiðsmarknaðinum klára Andru og Ann Mari tað heima í køkinum í Vági. Sonurin, Eskil, hevur eisini verið óførur at hjálpa til, men hann er nú við Vársól í New Foundlandi

**Orð: Tórfinn
Myndir: Kalmar**

gjørt sítt til, at tey betri hava verið før fyri at staði ímóti teimum ákoyringum, sum mamma teirra, við meira ella minni jøvnum millumbilum, hevur fingið yvir sín kropp.

Nógur ringja

Tá Ingeborg er heima er ikki ov nógv sagt, at heim-ið hjá Andru og Ingeborg suðuri í Vági virkar eisini um fakfelagslig kunnugastova. Fólk ringja úr eystri og vestri. Ørindini eru mong. Tey spyrja um ymisk fakfelagsmál. Tey kunnu rósa Ingeborg ella skelda hana út.

-Vit hava tí altíð gjørt okkum ómak at greitt børnunum frá tí sum hevur verið at hoyrt í útvarpinum og staðið í bløðunum, og hetta hevur eisini havt við sær, at tey hava fylgt sera væl við. Hetta hevur eisini

-Vit merkja eisini at tíðirnar eru ringar, og fólk hava ov lítið at liva av. Tað kemur mangan fyrri, at fólk kæra sína neyð og spyrja um arbeiðarfelagið

ikki kann gera nakað fyrri tey, sigur Andru og leggur afturat, at tað eru ikki bert limir í Føroya Arbeiðarafelag, sum ringja.

-Men eg havi onga orsök at klaga. Hetta er okkara gerðandisdagur. Kann vera strævin, men eisini spennandi, og vil fegin vera bæði maður og kona í húsinum so leingi limirnir í FA vilja velja Ingeborg at stíla fyrri felagnum, sigur Andru.

Døgurðatímin er farin. Hesa tíð vit tosaðu við Andru hevur hann tikið telefonina óteljandi ferðir. Gjört døgurða saman við dótturini Ann Mari, og nú er eisini uppvaskið fingið frá hondini. Andru er farin í aftur arbeiðsklæðini. Oman aftur á flakavirkid og Ann Mari fer í skúla.

Várkonsert

*Føroya Symfoni-
orkestrur við ungum
solistum á skránni*

Leygardagin 25. mai kl. 16.00, fyrsta dagin á sumri, hevur FSO sína várkonsert í Norðurlandahúsinum. Hetta er 15. konsertin í røðini, og aftur hesa ferð er tað ein hugvekjandi og fólkatækkilig skrá, sum er lögð.

Konsertin er merkt av, at tónleikaárið er vígt Mozarti. Tað eru nú 200 ár síðani hesin kanska størsti úrmælingur innan tónleikalistina legði saman eyguni bert 35 ára gamal. Ti eru tvey verk av Mozart á skránni. Kendi klaversnidlingur okkara, Johannes Andreasen, spælir saman við orkestrinum klaverkonsert nr. 19 (KV 459). Sigst fyrstu ferð at vera framförd 15. oktober 1970, tá Leopold Annar varð krýndur, og verður tí eisini rópt Onnur Krýningarkonsertin. Eins og í flestu Mozart verkum, so finnur tú her flogvitið, sum á undranar-

verdan hátt dugir at sameina melodi og tað virtuosa.

Hitt soloverkið á skránni er motettin »Exultate, jubilate«, sum verður sungin av sopransangarinnuni Kristinu Burin, sum í nokur ár hevur virkað sum tónleikalærari við musikksskúlar-nar í Sandoyinni. Hetta er eitt sera vælumtøkt og vælkent verk, sum Mozart skrivaði 17 ára gamal til ein av kastrat-sangarunum við Milano-operaini, Rauzzini. Verkið er í trimum satsum við einum secco recitativi í miðjuni, og endar við tí vakurtljóðandi »Alleluia«.

Meðan vit seinast høvdu eina kendastu og mest spældu symfoniina — Lagnusymfoniina av Beethoven — á skránni, spæla vit hesa ferð eina minni kenda, men fyrri tað ikki minni áhugaverda symfoni. Tað snýr seg um

»Trúbótarsymfoniina« hjá Felix Mendelsohn. Hetta er eitt sokallað program-verk, har Mendelsohn í tónleiki lýsir teir religiøsu dráttir, sum bylgjast undan trúbótini. Teir fyrstu satsirnir eru heldur daprir í tónalagnum, hildnir í d-moll; men tað er eins og kennir tú á tær, at í øllum hesum dökka, vit kunnu kanska siga í sálarangist, roynir okkurt at koma sær undan; eins og ein kámur kertustubbi kemur í seinasta satsi floytan undan við lagnum til kendasta Luthersálmin »Vár Gud er fóst og haldgóð borg«, leitandi úr myrkrinum og dráttinum. Síðani tekur alt orkestrið undir, so tað kennist, sum verður við hesum fulltónandi, katedrala sálmalagnum vunnin sigur á øllum fløktum og myrkum hugsanum.

Martin Mourtsen stjórnað Føroya Symfoni-orkestri.